

Άγγελος ετών 48

Το θέμα που αναλύω είναι νευραλγικό
Μιλάω για έναν άγγελο που έφυγε από 'δω
Είναι από εκείνες τις στιγμές που η ζωή σου φέρνει αηδία
Η μέρα ήταν Τρίτη... και στο ημερολόγιο πάνω έγραφε δεκατρία.

Παίρνω λοιπόν κι εγώ της ζωής το βινύλιο...
Όταν το έβαλα στο πικ-απ τα σύννεφα έκρυψαν τον ήλιο.
Απόρησα, μα αφέθηκα σ' αυτή τη μελωδία...
Τόσο ωραία της ψυχής μουσική δεν βρίσκεις στα ωδεία...
Έπαιζε ο δίσκος από την πρώτη την πλευρά
Στα αυλάκια της, ήτανε περασμένα τα χρόνια της τα παιδικά...
Γεννήθηκε το '67, μέσα στο καλοκαίρι
Ήσυχο κοριτσάκι, μα πολλές φορές δυναμική σαν αέρας σε αγριοκαίρι
Ζούσε στο Μαρκόπουλο, έπαιζε στις γειτονιές
Μία από τις λίγες και σπάνιες καλοκάγαθες καρδιές.
Θήτευσε 6 χρόνια στο Pierce, γνωρίζοντας πολλά παιδιά
Αγόρια και κορίτσια και αυτή που τώρα αποκαλώ νονά
Τα 18 την βρήκαν στη Νομική Κομοτηνής
Εκπλήρωσε ένα στόχο, ένα όνειρο ζωής...

Σηκώνω τη βελόνα, αλλάζω την πλευρά
Ανοίγει νέο κεφάλαιο, χρόνια φοιτητικά...
Στέκια, παρέες, μουσικές, κάπου στο '87...
Αρχισε να ανοίγει τα δικά της φτερά
Σεργιάνιζε στην πόλη, κάθε μέρα, μαζί με τον άνθρωπο που τώρα
λέω πατέρα
Το '86 γνωρίστηκαν, αχώριστη παρέα
Ύστερα ήρθε ο έρωτας, έτσι απλά κι ωραία
Ήταν κι οι δύο πολύ ερωτευμένοι
Το 2016 θα έκλειναν είκοσι χρόνια παντρεμένοι...
Έτσι κάπως κύλησε η υπόλοιπη ιστορία...
Ξεκίνησαν παράλληλη δικηγορική σταδιοδρομία
Μαζί με τη δουλειά, φτιάξανε και οικογένεια
Στο τρίτο το παιδί, τη χτύπησε η ασθένεια...
Την πάλεψε με πίστη, δύναμη, αξιοπρέπεια
Και για έξι χρόνια έδειξε να ξεπερνά αυτήν την περιπέτεια
Αλλά η ζωή τής έπαιξε άσχημο παιχνίδι
Γιατί αν θέλει... βγάζει δηλητήριο πιο ισχυρό κι από το φίδι
Έφθινε η κατάσταση μέρα με τη μέρα
Δεν έπαψε ποτέ όμως να μας λέει καλημέρα...
Όσα κακά δεν τα φέρνει ο χρόνος, τα φέρνει η ώρα
Όταν μπήκε στο νοσοκομείο ξεκίνησε η πιο μεγάλη κατηφόρα

Δίπλα της η οικογένεια, φίλοι και γνωστοί

Ούτε οι γιατροί δεν μπόρεσαν να ανατρέψουν την κατάσταση αυτή

Έσπασε ο ιμάντας... έγινε θρύψαλα η βελόνα

Το βινύλιο σταμάτησε στα 48 χρόνια...

Κόπηκε η μελωδία, απλώθηκε ο πόνος

Σπάσανε τα ρολόγια, πάγωσε ο χρόνος...

Ο πόνος δυνατός, λαβώνει την καρδιά μας

Η πίκρα και η θλίψη τρώνε τα σωθικά μας...

Μαμά, σε ευχαριστώ που ήσουν πάντα δίπλα μου...

Στα εύκολα, στα δύσκολα, σε όσα έφερνε η τύχη μου

Σου υπόσχομαι πως μόνο τα ωραία θα καρπώνομαι

Σε όλα τα υπόλοιπα δε θα αναλώνομαι

Ευχαριστώ που ήσουν εκεί στου ονείρου μου τα βήματα...

Στις πρώτες μου σελίδες...

Στα ιντερνετικά ραδιοκύματα...

Και να θυμάσαι πάντα πως θα είσαι η ατραπός μου,

Το παρήγορο και απέραντο φως μου...

Βασίλης Σαμουρέλης

Γ2 Γυμνασίου